

Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Τμήμα Μηχανικών Πληροφοριακών και Επικοινωνιακών
Συστημάτων

321 - 6555 Πολυμέσα

Διδάσκων: Καρύμπαλη Ειρήνη

2^η Άσκηση

Εργαστηριακοί Συνεργάτες: Καρύμπαλη Ειρήνη

Ευκαρπίδης Κωνσταντίνος

icsd15051

Κωστούλας Δημήτριος

icsd13095

Σάμος, 2/12, 2018

321-6555 – Πολυμέσα

Τίτλος Μελέτης: 2^η Άσκηση

Ευκαρπίδης Κωνσταντίνος – icsd15051 , Κωστούλας Δημήτριος – icsd13095

Περιεχόμενα

1	RUN LENGTH ENCODER	3
1.1	ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΣΥΜΠΙΕΣΗΣ	4
2	RUN LENGTH DECODER	5
3	ΚΒΑΝΤΙΣΜΟΣ	7
3.1	ΚΒΑΝΤΙΣΗ & RLE.....	7
4	ΑΡΧΕΙΟ “WORKSPACE.MAT”	10

1 Run Length Encoder

Στο πρώτο ερώτημα της 2^{ης} άσκησης μας ζητήθηκε να υλοποιήσουμε τον αλγόριθμο run length encoder. Ως είσοδο η συνάρτηση μας παίρνει μια grayscale εικόνα και ως έξοδο επιστρέφει την κωδικοποίηση της. Η κωδικοποίηση γίνεται σε ένα πίνακα ο οποίος γίνεται append με το πέρασμα τιμών κάθε φορά. Σε περίπτωση επανάληψη αριθμών 3 ή περισσότερες φορές τότε θεωρούμε ότι υπάρχει όφελος κωδικοποίησης τους. Έτσι αν δηλαδή έχουμε 5 φορές στην σειρά τον αριθμό 100, τότε στον πίνακα encoded θα περάσουμε το εξής : “5 100 -1”. Αυτό σημαίνει ότι το 100 εμφανίζεται 5 συνεχόμενες φορές. Το -1 το χρησιμοποιούμε ως διαχωριστικό για το μετέπειτα ερώτημα γιατί δεν αποτελεί καμία τιμή χρωματικής συνιστώσας (0-255).

```
for i = 1 : rows
    for j = 2 : columns
        if image(i,j) == image(i,j-1)
            counter=counter+1;
            %αν τελείωσε η επανάληψη των ίδιων τιμών και counter<3 (οχι όφελος)
            %βάλει στον πίνακα 1 ή 2 φορές την τιμή
        elseif image(i,j) ~= image(i,j-1) && counter < 3

            for k = 1 : counter
                encoded = [encoded,image(i,j-1)];
            end
            counter=1;
            %αν τελείωσε η επανάληψη των ίδιων τιμών και counter>3 (όφελος)
            %βάλει στον πίνακα το πλήθος, την τιμή και το σύμβολο -1 για
            %διαχωριστικό
        elseif image(i,j) ~= image(i,j-1) && counter >= 3
            encoded = [encoded,counter];
            encoded = [encoded,image(i,j-1)];
            encoded = [encoded,-1];
            counter=1;
        end
        %υλοποίηση αλγορίθμου για τα τελευταία κελιά κάθε σειράς
        if j == columns && counter == 1
            encoded = [encoded,image(i,j)];
        elseif j == columns && counter == 2
            encoded = [encoded,image(i,j)];
            encoded = [encoded,image(i,j)];
        elseif j == columns && counter > 2
            encoded = [encoded,counter];
            encoded = [encoded,image(i,j-1)];
            encoded = [encoded,-1];
        end
    end
    counter=1;
end
%υπολογισμός bytes για λόγο συμπίεσης
[~,columns] = size(encoded);
b2 = columns;
l = b1/b2;
end
```

Εικόνα 1.1 : Αλγόριθμος RLE


```
[rows,columns] = size(image);  
%μετρητής για πληθος επαναλήψεων, >3 για να υπάρχει οφελος κωδικοποίησης  
counter=1;  
%πίνακας κωδικοποίησης  
encoded = [];  
%αρχικό πλήθος bytes  
bl=rows*columns;
```

Εικόνα 1.1 : Αρχικοποιήσεις συνάρτησης

1.1 Σχόλια για λόγους συμπίεσης

Οι λόγοι συμπίεσης αναφέρονται στο κέρδος που έχουμε με την υλοποίηση της κωδικοποίησης RLE. Στην περίπτωση μας έχουμε 3 λόγους με μεγάλες διαφορές μεταξύ τους, όπως άλλωστε είναι αναμενόμενο αφού οι εικόνες μεταξύ τους διαφέρουν.

	I1	16.6667
	I2	4.8985
	I3	1.0020

Εικόνα 1.1.1 : Λόγοι συμπίεσης

Όσο περισσότερες αλλαγές εμφανίζονται μέσα σε μία εικόνα τόσο μικρότερος είναι ο λόγος συμπίεσης αφού δεν θα έχουμε επαναλήψεις τιμών. Γιαντό ο I1 που αναφέρεται στην εικόνα με το σκάκι βλέπουμε πόσο μεγάλο λόγο έχει, αφού στην ουσία πρόκειται για μία εικόνα με πάρα πολλές επαναλήψεις. Αντίθετο παράδειγμα είναι η εικόνα της Lenna όπου παρουσιάζει συνεχείς διαφορές και βλέπουμε πόσο μικρό όφελος έχουμε από τον συγκεκριμένο αλγόριθμο.

2 Run Length Decoder

Αφού υλοποιήσαμε μία συνάρτηση κωδικοποίησης έπρεπε να υλοποιήσουμε και αντίστοιχη για την αποκωδικοποίηση της.

```
while 1
    %έλεγχος για εύρεση συμβόλου -1
    if encoded(i+2) == -1
        %βάλει για όσο πλήθος βρήκες στον encoded , τώσα κελιά
        for l = k:k+encoded(i) - 1
            decoded(j,l) = encoded(i+1);
        end
        %έλεγχος για αλλαγή γραμμής και παραμετροποίηση indexes
        if l==dimen
            k=1;
            j=j+1;
        else
            k=k+encoded(i);
        end
        i=i+3;
        %αν δεν βρήκες -1 στο +2 κελί
    else
        %έλεγε αν χρειάζεται να αλλάξεις γραμμή
        %και παραμετροποίηση εκ νέου τους indexes
        if k==dimen
            decoded(j,k) = encoded(i);
            k=1;
            j=j+1;

            i=i+1;
        else
            %αλλιώς απλά πρόσθεσε το στοιχείο
            %και προχώρα τους indexes
            decoded(j,k) = encoded(i);
            i=i+1;
            k=k + 1;
        end
    end

    %έλεγχος για το αν έφτασε ο encoded στο τέλος
    if i + 2 == columns
        break;
    end
end
```

Εικόνα 2.1 : Βασικό κομμάτι αλγορίθμου αποκωδικοποίησης


```
%αρχικοποίηση πίνακα αποκωδικοποίησης, indexes  
decoded = zeros(dimen,dimen);  
[~,columns] = size(encoded);  
i=1;  
j=1;  
k=1;
```

Εικόνα 2.2 : Αρχικοποιήσεις πινάκων & μεταβλητών

```
%υλοποίηση αλγορίθμου για τα τελευταία 3 κελιά  
if encoded(i+2) == -1  
    for l = k : k + encoded(i) - 1  
        decoded(j,l) = encoded(i+1);  
    end  
else  
    decoded(j,k) = encoded(i);  
    k = k + 1;  
    i = i + 1;  
    decoded(j,k) = encoded(i);  
    k = k + 1;  
    i = i + 1;  
    decoded(j,k) = encoded(i);  
end
```

Εικόνα 2.3 : Τέλος αλγορίθμου

Σαυτή την συνάρτηση πέρνουμε ως παραμέτρους την διάσταση μιας εικόνας και την κωδικοποίηση της και επιστρέφουμε την αρχική εικόνα. Τρέχουμε μία επανάληψη μέχρι τα 3 τελευταία κελιά του πίνακα που περιέχει την κωδικοποίηση. Μέσα της ελέγχουμε το 2^ο επόμενο κελί είναι -1 ώστε να περάσει επαναληπτικά τις τιμές ή αν εμφανίζονται 1 ή 2 φορές κάποιες τιμές. Όποτε πρέπει γίνονται έλεγχοι για αλλαγή γραμμής και παραμετροποίησης των indexes. Τέλος τρέχουμε τον αλγόριθμο για τα τελευταία κελιά.

3 Κβαντισμός

Ως παραμέτρους δίνουμε την εικόνα καθώς και των πλήθος των bits/pixel που θέλουμε να κβαντίσουμε. Υπολογίζουμε βάση αυτών σε πόσα τμήματα πρέπει να χωρίσουμε το συνολικό εύρος. Έτσι τρέχουμε επαναληπτικά για όλες τις τιμές της εικόνας και υπολογίζουμε σε ποιο τμήμα ανήκει κάνοντας μία διαίρεση και μία στρογγυλοποίηση. Τέλος η συνάρτηση μας επιστρέφει την κβαντισμένη εικόνα.

```
function [out_image] = quantizer(image,n)

    z=power(2,n); % # τμημάτων των συνιστωσών
    k = 256;      %συνιστώσες
    euros = k/z;  %εύρος

    [rows,columns] = size(image);
    out_image = zeros(rows,columns,'uint8');

    for i = 1 : rows
        for j = 1 : columns

            x = image(i,j)/euros;
            out_image(i,j) = euros * round(x);
            %στρογγυλοποίηση στον πρώτο πάνω ακέραιο
        end
    end

end
```

Εικόνα 3.1 : Συνάρτηση κβαντισμού grayscale εικόνων

3.1 Κβάντιση & RLE

Στο ερώτημα αυτό χρησιμοποιούμε την εικόνα της Lenna όπως μας ζητήθηκε για κάνουμε κβάντιση για διάφορες τιμές bits/pixel και να απεικονίσουμε αυτές τις 8 εικόνες σε ένα plot. Επιστρέφουμε τα frames όπου αναφέρονται στις 8 κβαντισμένες εικόνες για να χρησιμοποιηθούν μετέπειτα στην movie.


```
function [frames] = quantizer2(image)

%κβάντιση εικόνας για διαφορετικές τιμές bits/pixel
out1 = quantizer(image,1);
out2 = quantizer(image,2);
out3 = quantizer(image,3);
out4 = quantizer(image,4);
out5 = quantizer(image,5);
out6 = quantizer(image,6);
out7 = quantizer(image,7);
out8 = quantizer(image,8);
```

Εικόνα 3.1.1 : Χρήση συνάρτησης 3^{ου} ερωτήματος

Κρατάμε σε 8 μεταβλητές τις εικόνες μας.

```
%Συγχώνευση κβαντισμένων εικόνων σε 1 plot
subplot(2,4,1); imshow(out1); subplot(2,4,2); imshow(out2);...
subplot(2,4,3); imshow(out3); subplot(2,4,4); imshow(out4);...
subplot(2,4,5); imshow(out5); subplot(2,4,6); imshow(out6);...
subplot(2,4,7); imshow(out7); subplot(2,4,8); imshow(out8);
```

Εικόνα 3.1.2 : Κάνουμε ένα κοινό plot και τις 8

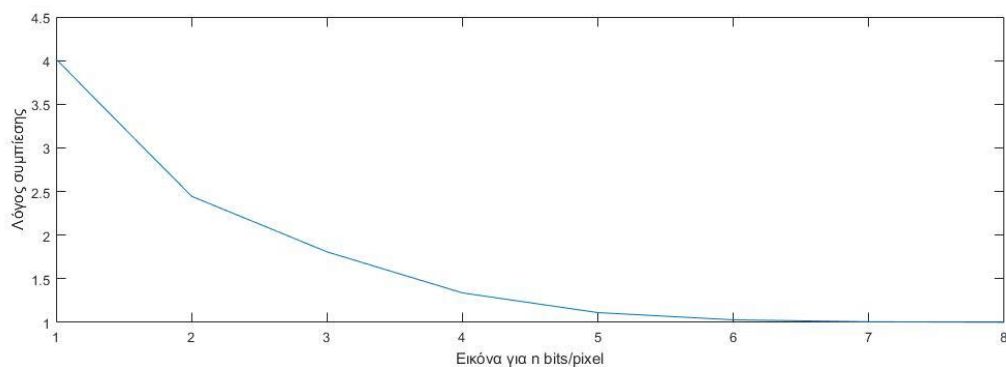
Εικόνα 3.1.3 : Ίδια εικόνα για 8 διαφορετικές τιμές bits/pixel

Η αριστερή επάνω εικόνα ξεκινάει με 1 bits/pixel και η δεξιά κάτω καταλήγει σε 8.


```
%RLE για όλες τις κβαντισμένες εικόνες  
[~,11] = run_length_encoder(out1);  
[~,12] = run_length_encoder(out2);  
[~,13] = run_length_encoder(out3);  
[~,14] = run_length_encoder(out4);  
[~,15] = run_length_encoder(out5);  
[~,16] = run_length_encoder(out6);  
[~,17] = run_length_encoder(out7);  
[~,18] = run_length_encoder(out8);  
  
%λόγοι συμπίεσης και figure αυτών  
l = [11,12,13,14,15,16,17,18];  
figure; plot(l);
```

Εικόνα 3.1.4 : RLE για τις 8 κβαντισμένες εικόνες & figure με λόγους συμπίεσης

Εικόνα 3.1.5 : Πτώση λόγου συμπίεσης για περισσότερες χρωματικές αποχρώσεις

Όπως είναι αναμενόμενο οι λόγοι συμπίεσης μειώνονται όσο αυξάνονται τα bits/pixel αφού μειώνονται οι επαναλήψεις τιμών της εικόνας.

4 Αρχείο “workspace.mat”

Το workspace που παραθέτουμε περιέχει συνολικά 10 στοιχεία. Για την ακρίβεια έχουμε

- Encoded_chess: κωδικοποίηση εικόνας σκακιού
- Encoded_geo: κωδικοποίηση γεωμετρικής εικόνας
- Encoded_Lenna: κωδικοποίηση εικόνας Lenna
- Decoded_chess: αποκωδικοποιημένη εικόνα σκακιού
- Decoded_geo: αποκωδικοποιημένη γεωμετρική εικόνα
- Decoded_Lenna: αποκωδικοποιημένη εικόνα Lenna
- L1: λόγος συμπίεσης εικόνας σκακιού
- L2: λόγος συμπίεσης γεωμετρικής εικόνας
- L3: λόγος συμπίεσης εικόνας Lenna